

CATALUNYA RELIGIÓ

VERSIÓ EN PAPER | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 23 DE NOVEMBRE DEL 2018 | Número 17

PÀG. 3 | JORDI LLISTERRI

De qui són les esglésies?

PÀG. 8 | EDUCACIÓ

El conseller Bargalló vol un acord amb els bisbes sobre la religió a l'escola

PÀG. 10 | GRISELDA COS

"Els salms són el crit i la pregària de l'home i la dona d'avui"

PÀG. 13 | OBRES COMPLETES

El pare Manyanet, més a prop

PÀG. 15 | PASTORAL EDUCATIVA

El Col·legi Lestonnac de Barcelona
recepta voluntariat

PÀG. 17 | CINEMA I RELIGIONS

Paco Arango rep el Primer Premi de Cinema Espiritual de Catalunya

Tricentenari de La Salle | PÀG. 6

PÒRTIC

Els ja hi eren. Ara s'ha assumit l'educació com a servei públic, que posi l'alumnat al centre, integral, relacionada amb l'entorn, que no deixi ningú enrere... Doncs fa 300 anys que els Germans de la Salle ja hi eren. Van fer el pas que els darrers segles també han fet altres congregacions i entitats religioses. Una aportació imprescindible en la història d'aquest país que no es pot esborrar.

SUMARI

3 Panoràmica

De qui són les església, per Jordi Llisterra

9-20 Actualitat

Tricentenari de La Salle

El conseller Bargalló vol un acord amb els bisbes sobre la religió a l'escola
Griselda Cos: "Els salms són el crit i la pregària de l'home i la dona d'avui"

El pare Manyanet, més a prop

El Col·legi Lestonnac de Barcelona recepta voluntariat

Paco Arango rep el primer Premi de Cinema Espiritual de Catalunya

21 Recull de premsa

Obres a la Seu de Manresa - Nou portaveu a la CEE - Els escoltes de Solsona

22 Agenda

Setmana de la Bíblia - Transhumanisme - Concert per l'Hospital de campanya

24 La setmana a les xarxes

De qui són les esglésies?

Per Jordi Llisterra
a *Laeto Animo*

Ja em perdonaran perquè no els oferiré una explicació tècnica, històrica o jurídica sobre el tema de les immatriculacions que afecten l'Església. Ja s'ha donat a bastament. Però hi entro perquè m'ha cridat l'atenció com han enfocat el tema en els diversos canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. És a dir, no parlo estrictament dels continguts del reportatge que es va emetre dimarts, sinó del plantejament de fons des dels mitjans públics de comunicació.

Per començar, és sorprenent que s'acusi a l'Església d'actuar d'amagat. No hi ha res més públic i oficial que el Registre de la Propietat. Els delinqüents i els estafadors

no acostumen a deixar rastre visible en un registre públic. Altra cosa és que es posi en dubte la forma actual d'accés al Registre; però això no és un problema de l'Església.

Sobre l'ocultació, també es posa l'accent en què l'Església no ofereix aquesta informació i que la que hi ha disponible és gràcies a la ingent tasca dels periodistes. Que se sàpiga, una entitat privada, encara que presti serveis públics i rebi ajudes públiques, no està obligada a fer pública la seva llista de propietats. Si un dia la llei hi obliga, suposo que també afectarà totes les entitats privades amb finalitats públiques: sindicats, partits, associacions, fundacions... Pot ser interessant.

El relat

Certament, en les informacions sobre aquest tema hi han aparegut totes les parts. Però darrera de la presentació informativa s'ha construït un relat. A vegades fins i tot sembla que es volen utilitzar les diverses declaracions per confirmar aquest relat més que per contrastar-lo.

Tots els casos dels que s'ha anat informant aquests dies generen dubtes. És cert. I és molt possible que en bona part d'aquests casos l'actuació de l'Església sigui, com a mínim, discutible. Però curiosament, si mirem els mateixos mapes que ha publicat el web de la CCMA, la majoria dels casos documentats són immatriculacions d'esglésies parroquials. Aparentment, que l'Església hagi inscrit en el Registre edificis dels que clarament n'ostentava la propietat, no sembla que hagi de ser un problema. Que hagi immatriculat les catedrals, la Basílica de Santa Maria d'Igualada, l'Església Parroquial d'Olot, o el Palau Episcopal de Barcelona, no crida gaire l'atenció. Per això queda el dubte si d'uns casos discutibles, se'n fa categoria per confirmar un relat.

Insistim-hi. Aquest tipus d'edificis són la majoria dels immatriculats. I, insistim-hi també, que en el cas que s'ha fet alguna cosa malament s'ha de corregir. I, encara insistim més, en els casos dubtosos l'Església té el dret a defensar els seus interessos tan legítims com els dels qui en defensen uns altres.

En aquest context es parla de les "apropiacions silencioses de l'Església". D'apropiacions, poca cosa. I de silencioses, tant com quan una ONG rep en donació un pis a l'Eixample i l'inscriu en el Registre de la Propietat.

També en el cas de l'Església cal tenir present que això només afecta els edificis construïts abans de 1861, quan es crea el Registre de la Propietat. Els temples o altres propietats posteriors, han anat entrant al Registre a mesura que es construïen i s'adquirien.

Per això a Barcelona ciutat és una tema que pràcticament només afecta les basíliques històriques i algunes parròquies dels antics municipis que ara formen part

de la ciutat. I, en canvi, afecta més els bisbats de la Catalunya Vella, amb una gran dispersió de parròquies i ermites seculars.

Una pedra al cap

Crec que el tema de fons important que mou tot això, més enllà dels laberints legals, és entendre de qui són les esglésies.

Posem un exemple concret. Si fa vint anys, abans que comencés tot això, queia al cap d'un turista una pedra d'un d'aquests temples i el matava, qui anava a la presó? L'alcalde? El veí que l'escull? El poble? Un redactor de TV3? Doncs més probablement seria al rector o al bisbe a qui se li demanarien explicacions. Senzillament perquè l'Església era la responsable d'administrar aquestes propietats i les ostentava clara i públicament. I si s'havia d'arreglar el campanar o la teulada d'aquestes esglésies parroquials, qui es preocupava de buscar els recursos i prenia en darrera instància la decisió de tirar endavant les obres?

Un altre tema és si anem al model francès, que a vegades sembla que tant enlluer-

na. A França les propietats històriques de l'Església són de l'administració pública. És un possible model. Però la història de França no és la nostra i la seva política de laïcitat radical és gairebé l'excepció europea. I, per cert, en el cas de França això també vol dir que acaben invertint-se diners públics en els temples principals que llueixen i atreuen turistes, i que per la resta d'esglésies parroquials han de ser

els veïns dels mateixos pobles els qui reclamin o s'apanyin.

En tot cas, anar al model francès voldrà dir que amb els impostos de tots pagarem el manteniment de les esglésies catòliques, perquè les altres confessions no tenen temples històrics. O llavors pagarem tots els temples de totes les confessions perquè l'Església catòlica no tingui privilegis?

És la qüestió de fons que embolica tot el tema de les immatriculacions: voler posar en dubte de qui han de ser les esglésies a partir d'un concepte tan abstracte com que "són del poble". I si em perdonen una opinió personal: fugin sempre dels qui parlen en nom del poble.

JORDI LLISTERRI | [LLEGIR AL WEB](#)

Tricentenari de La Salle

“Una manera de viure l’Any Jubilar Lasal·lià és anar a la basílica del cor dels infants vulnerables”

Fa tres-cents anys que sant Joan Baptista de La Salle, fundador dels Germans de les Escoles Cristianes, va morir a Rouen, a França. El papa Francesc ha concedit l’Any Jubilar Lasal·lià, que ha començat el 17 de novembre i finalitzarà el 31 de desembre

de 2019. Les **escoles de La Salle a Catalunya** aquest dimecres han iniciat la celebració, amb accions simbòliques i celebratives com penjar una lona commemorativa a cada façana dels seus centres que quedarà durant tot l’any.

“Per a mi celebrar aquest tricentenari és il·lusió i esperança”, reconeix **Josep Canal**, germà de la Salle i Visitador Auxiliar. “Il·lusió perquè hi ha una feina que fa tres-cents anys que tira endavant, i esperança perquè puguin ser tres-cents més o els que vinguin”.

Continuar el relleu de La Salle

La Salle commemora que fa tres-cents anys de la seva mort i pretenen recordar que encara tenen un llarg camí per recórrer, per continuar el seu relleu: “Quan va deixar de caminar per aquest món va passar el relleu als primers germans i aquest relleu ha anat passant i passant, ens ha arribat avui i encara el podem seguir passant els segles que siguin”. Una manera simbòlica de celebrar que La Salle és quelcom consolidat, una cosa fonamentada en uns valors i que pot continuar caminant.

Sant Joan Baptista fa tres segles va configurar una proposta, una proposta educativa pels infants que ho necessitaven. “La Salle va saber aglutinar els nois en grups homogenis”, va ser un dels pioners d’aquest sistema, però amb tot, reconeix Canal, “se centrava molt en l’alumne i insistia que l’educador havia de saber com progressava cada alumne, fins on arribava cadascú i quin era el seu ritme”.

De fet en un dels seus llibres ‘La guia de les escoles’ oferia a mode d’exemple un model de fitxes personals perquè l’educador anotés quin era el progrés que feia cada noi. “Ell sabia conjuminar educació global amb educació personalitzada”. I tot i que abans l’ensenyament era molt personal, ell va saber assegurar-los tots en un aula, agrupar-los per nivells i anar fent l’explicació per tots sense oblidar el seguiment de cada alumne.

La fe, la fraternitat i el servei

A Catalunya, però també estesos arreu del món, la congregació de La Salle té una gran diversitat de fronts de missió, com escoles, universitats, ONGs, projectes socials o agrupaments de lleure. Tres segles de carisma que els germans avui sintetitzen

en tres valors per treballar: la fe, la fraternitat i el servei. “Tota activitat lasal·liana ha de promoure el servei, obrir els ulls per veure les necessitats del teu entorn; la fraternitat, el sentit comunitari de la feina, ja que les escoles no estaven en mans d’una persona sinó d’una comunitat; i el de la fe, saber fer una mirada transcendent en el dia a dia”.

La Salle apostava “per mirar el món amb els ulls de la fe”, saber fer una lectura més enllà dels fets de cada dia, i “saber descobrir que Déu ens estima, sigui en el projecte que sigui”. I tot això sense oblidar la missió compartida, ben present avui a totes les obres lasal·lianes. Canal recorda de La Salle una frase que diu ‘Senyor, això és obra teva’, referint-se a Déu. Els germans, explica Canal, així com els educadors o professors, “som instruments, mediadors d’aquest treball sense oblidar que al cap i a la fi el que hi ha darrere és el valor de l’Evangeli i la mà de Déu”.

L’Any Jubilar Lasal·lià

Els actes del tricentenari a Catalunya s’ha iniciat aquest dimecres 21 de novembre a les escoles. Altres dates importants dins el programa preparat seran el 7 d’abril de

2019, recordant el dia que sant Joan Baptista De La Salle va morir a Rouen; el 30 del mateix mes, dia del naixement del fundador a Reims; i el 15 de maig, data en què sant Joan Baptista De La Salle fou proclamat patró universal dels educadors pel papa **Pius XII**.

A nivell eclesial quan es parla d’Any Jubilar, afirma Canal, es fa èmfasi en la peregrinació a santuaris o temples on hi hagi una figura del nostre fundador. El germà superior de la congregació, **Robert Schieller**, ha anat un pas més enllà i en una seva carta de felicitació als Germans ha convidat tothom a fer un pelegrinatge a un lloc de frontera.

El Germà Josep Canal prefereix aterrar la invitació més en el dia a dia. “Jo sempre dic que potser una manera de viure aquest Any Jubilar Lasal·lià és arribar a la basílica del cor dels infants més vulnerables, aquells a qui els educadors podem trobar a les classes, a les famílies o als nostres projectes”. Una manera, diu ell, “de descobrir Jesús al cor d’aquests infants”.

El conseller Bargalló vol un acord amb els bisbes sobre la religió a l'escola

El conseller d'Ensenyament, **Josep Bargalló**, vol arribar a "un acord amb les estructures jeràrquiques de l'Església" per implantar a Catalunya una assignatura de cultura religiosa per a tots els alumnes. En una trobada organitzada per Junts, un dels principals sindicats dels professors de Religió, Bargalló ha explicat ja ha mantingut algunes converses "amb un representant autoritzat de la Conferència Episcopal Tarraconense".

El conseller ja va plantejar la proposta d'una assignatura de cultura religiosa fa unes setmanes i en la trobada que s'ha fet aquest dissabte al Seminari Conciliar de Barcelona ha explicat que ara espera a arribar un acord amb els bisbes catalans "per atrevir-se a fer el pas". En la trobada amb professors de Religió ha afegit que "som conscients que hi pot haver oposició de la Conferència Episcopal Espanyola".

Segons el conseller, en aquest moment "estem en el marc teòric" d'aquesta proposta i "demà no començarà" la nova assignatura. Però que no s'esperarà més del necessari a tirar-la endavant. La proposta del Departament d'Ensenyament parteix de la "preocupació per la formació cultural del nostre alumnat". Recordant la seva formació en el Seminari de Tarragona, ha insistit en que cal propiciar un "coneixement de les religions i de la cultura religiosa, que en el nostre cas és fonamentalment catòlica".

Evitar una assignatura per cada confessió

Bargalló ha dit que vol evitar que hi hagi una assignatura per cada una de les confessions religioses que tenen un acord amb l'Estat. Ha assegurat que ja tenen peticions de pares d'altres confessions i que el marc jurídic actual empara aquesta demanda. En un exemple gràfic ha explicat que en determinades poblacions aparentment de ma-

joria catòlica en els centres públics hi podria haver més alumnes de confessió islàmica si s'oferís aquesta assignatura. "Jo no vull un ensenyament confessional de la religió islàmica, de la hinduista o de la budista... una situació a la qual en l'actual marc normatiu ens veiem abocats", ha assegurat.

Bargalló ha insistit que proposa que "des de l'ensenyament públic fem allò que ja fan escolapis i vedruna i algun altre centre concertat". I que des del "respecte total i absolut a totes les religions que tenen els nostres alumnes i a totes les seves expressions públiques" cal garantir que "en els centres públics no hi ha d'haver transmissió de la fe; no és la nostra feina".

En la trobada amb el sindicat de professors ha explicat que una assignatura de cultura religiosa hauria de ser impartida "per personal docent que ja hem admès al nostres centres" com els mateixos professors de religió, però no exclusivament.

Propostes possibles

La trobada sindical amb el conseller s'ha emmarcat en una taula rodona sobre cul-

tura religiosa a l'escola en la que hi ha participat el responsable d'ensenyament de l'arquebisbat Barcelona, **Raül Adames**, i el professor de l'ISCR de Girona **Pere Micaló**. En les seves intervencions s'ha posat de manifest les dificultats de tirar endavant la proposta de la Conselleria pel marc normatiu actual.

"La música del conseller ens ha agradat" ha explicat Micaló, perquè la configuració de "l'assignatura de Religió és una assignatura pendent i no s'ha afrontat el tema amb ganes de solucionar-lo". Però també ha exposat les dificultats de tirar endavant una assignatura de cultura religiosa que substitueixi l'actual "en el marc legal que tenim" i sense "creuar línies vermelles". Per això ha demanat "propostes que siguin possibles, no ideals". Raül Adames ha recordat "que tenim el dret a defensar el dret d'escollir una assignatura de Religió catòlica". I ha mostrat la seva preocupació perquè avui "hi ha famílies que no poden exercir aquest dret" en els centres públics.

En aquest context, en la taula rodona s'ha plantejat com una proposta més viable

una assignatura de cultura religiosa com a alternativa obligatòria als alumnes que no escullin religió catòlica o d'altres confessions. També s'ha recordat que l'actual model que imparteixen algunes escoles concertades com escolapis o vedruna es produeix en el context d'una escola confessional, que en garanteix els continguts. I s'ha posat de manifest que avui els professors dels centres públics ja adapten el currículum a les necessitats i diversitat de l'alumnat.

En la taula rodona també ha intervingut **Carles Armengol** representant la direcció general d'Afers Religiosos de la Generalitat. Ha insistit en una idea en la que hi ha acord: "A l'escola s'ha de poder parlar de tot, també de la religió, que no vol dir adoctrinar". D'altra banda, ha explicat que la realitat religiosa no s'ha d'abordar només des de la diversitat. "Que hi hagi moltes religions -la diversitat- no és un valor en si mateix. El que cal valorar de cada confessió és que hi hagi creients al darrera i els efectes que té això per la nostra societat", ha conclòs.

Griselda Cos: “Els salms són el crit i la pregària de l’home i la dona d’avui”

La monja benedictina **Griselda Cos** fa més de trenta anys que toca la cítara per acompanyar els salms. Així van néixer, com una pregària per a ser cantada. I avui encara serveix de pauta als qui busquen, als qui imploren i als qui agraeixen la vida a Déu. Com una mena d'alè per a tantes vivències que no sempre sabem anomenar.

El llibre que aplega els 150 salms de l'Antic Testament, el salteri, va ser el tema d'unes sessions impartides per Griselda Cos el 2017. Ara n'ha recollit el contingut en el llibre *El salteri. Cant i lloança* publicat a la col·lecció Saurí de Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

L'experiència de pregària ha marcat en positiu la vida d'aquesta religiosa contemplativa. En parla des de la comunitat del **monestir de Sant Pere de les Puel·les** de Barcelona. Els salms són per a ella un espai

de diàleg, bidireccional, impregnat de sentit d'unitat amb la creació. I, en definitiva, el llibre de pregària de Jesús. En aquesta entrevista Cos reconeix que la pregària l'ha fet feliç.

Aquest diumenge presenta el llibre al monestir, aquí al carrer Anglès... amb quin desig l'ha publicat?

Sí, la **presentació** serà viscuda en femení: el presentarem amb la mare abadessa i les monges. El desig és de fer arribar a la gent, estimar i conèixer més aquest llibre de pregària dels salms, que omple sempre la nostra litúrgia.

Una litúrgia que fa temps que vostè acompanya amb un instrument de corda tradicional...

Potser fa trenta anys, que toco la cítara! Els salms neixen per ser acompanyats amb la cítara. Jo estava a Puiggraciós i no hi ha-

via orgue. La cítara era un instrument que acompanyava molt bé el nostre oratori, quedava molt proporcionada i ajudava a la pregària.

Subratlla que la primera paraula del llibre dels salms és "feliç".

La primera paraula d'un llibre sempre és molt important. Dona tot un to que anirà desbrossant al llarg del salteri. Explica la felicitat autèntica del creient amb Déu.

L'ha trobat, aquesta felicitat, en l'experiència de la pregària?

I tant! Per això he tingut tantes ganes de compartir-ho! Compartir aquesta vivència ha sigut com una exigència personal.

Al llibre parla també d'un sentit d'unitat i d'unes fes fonamentals que coincideixen amb el credo.

Encara que sigui un llibre de l'Antic Testament és molt important descobrir-hi com Jesús en va fer el seu llibre de pregària. Era jueu, la Bíblia era el seu llibre, l'estudiaven a la sinagoga. Jesús estava imbuït de la fe dels salmistes.

Posi'ns un exemple.

Els deixebles li demanen "ensenyà'ns a pregar" i ell diu "pregueu així 'Pare nostre que esteu en el cel...". Tot el Parenostre semblen frases dels salms, Jesús ens l'ensenyava com

si fos la gran pregària del Nou Testament, i tot ell està pouat en el llibre del salteri. I les mateixes benaurances de Jesús també en surten. És important saber que Jesús tenia el salteri com el seu llibre de pregària.

En la numeració dels salms, quina opció ha pres?

La qüestió de la numeració dels salms és un fet fatídic. Sempre s'han obstinat a posar la numeració hebrea i, entre parèntesi, la numeració dels setanta, la grega. Tot-hom em deia que sempre havia de posar la doble numeració i això és un embolic! No saps mai de quin salm es parla. En aquest cas faig servir la numeració dels setanta o de la vulgata, que és la numeració que fem servir a la litúrgia. El salm 22 és el del Bon Pastor, el salm 21 és el salm de Jesús a la creu. Els cristians dels primers segles, els pares apostòlics, citaven aquesta numeració. I Sant Benet, quan fa la regla monàstica i ens distribueix els salms per cada dia, fa servir la numeració litúrgica. No és més divinament inspirat l'hebreu que totes les altres traduccions, que també han estat acompanyades pel mateix esperit.

El subtítol del llibre diu 'Crit i lloança'.

El salteri és una barreja: el salmista crida, prega i plora molt. Hi ha molts crits, als salms, molta pregària angoixada. Però també hi ha moltíssima lloança, és una part impressionant. De tal manera que la Bíblia hebrea anomena aquest llibre Llibre de les lloances. Però predominen les pregàries de crits d'un salmista que se és perseguit, que se sent pecador o que és pobre... Són pregàries que són com crits.

En aquests crits hi trobem actualitat?

I tant! Avui semblaria que tots els impropis que diuen els salms encara queden curts. Hi ha gent que es pensa que els salms són poc cristians, però són el crit i la pregària de l'home i la dona d'avui. Desgraciadament la majoria de la humanitat sofreix i prega cridant a Déu la injustícia que sofreix.

El llibre tracta de la relació de l'home i la dona amb un Déu creador, i parla en concret de teologia cosmoteàndrica. Una visió profunda i universal que trobem en Raimon Panikkar. Com l'entén?

Aquesta paraula la subratllo molt en el primer capítol. Havia de ser el títol del llibre 'Una teologia cosmoteàndrica'; però m'ho van treure del cap, em van dir que amb aquest títol no en vendríem ni un! Però en parlo en el primer capítol. Aquesta bondat de Déu amb el seu cosmos creat, la creació i l'home. No hi ha creació sense Déu i sense home. No hi ha home sense el cosmos i Déu. No hi ha Déu sense creació i sense home. I faig notar aquesta unitat que hi ha al salteri: de Déu amb els homes i amb la creació. Els salms canten la bellesa de la creació de Déu.

El pare Manyanet, més a prop

El patrimoni intel·lectual, moral, espiritual i religiós de sant Josep Manyanet es recull des de fa dècades en els volums de la col·lecció Obres Completes, editat per la Biblioteca d'Autors Cristians de Madrid. Als set volums publicats ara s'afegeix un darrer, el vuitè, que recull la predicació del sacerdot fundador de les Filles i Fills de la Sagrada Família.

Tot i que Manyanet no va ser un predicador de renom ni es va dedicar en exclusiva a aquest ministeri, sí va haver de recórrer a la predicació de sermons i exhortacions amb molta freqüència. Ara aquest nou volum compta amb una setantena llarga d'aquestes prèdiques que s'han trobat manuscrites i dues d'elles impreses, curiosament pel rector de Sant Cugat del Rec de Barcelona que les va imprimir a demanda

dels propis fidels de la parròquia que havien sentit Manyanet i volien tenir el seu sermó.

Un estil propi de l'època

El volum, preparat per **Josep M. Blanquet** i **Josep Roca**, germans de la Sagrada Família, està dividit en quatre capítols. L'estil dels sermons de Manyanet respon a l'estil de l'època, ple segle XIX. "Compten amb una introducció a mode de resum del sermó; després una aturada, un Ave Maria per demanar l'ajut de la Mare de Déu; i, seguidament un primer, segon i tercer punt de la prèdica, que acaba amb un epíleg, "una aplicació pràctica pels oients", explica Blanquet.

La temàtica dels sermons és diversa. Els autors han ordenat i classificat les prèdi-

ques de Manyanet en tres apartats. El primer respon als que es refereixen a l'any litúrgic, recollits en tres capítols; "no són de tot l'any litúrgic, sinó que hi ha una selecció sobre l'Advent, la Quaresma, la Passió o la Setmana Santa". En el segon apartat es troben els sermons que tracten dels misteris de la vida de la Mare de Déu i Sant Josep, agrupats també en tres capítols; "de la Mare de Déu en té molts, sobretot parlant de la nativitat, però també vàries sobre la presentació de la Mare de Déu al temple".

Una altra part és la dedicada a Sant Josep, "hi ha dos sermons molt rics en cites bíbliques". I en el tercer apartat es recullen els que presenten la vida cristiana, religiosa i sacerdotal, la intercessió d'alguns sants i les realitats últimes de l'home, reunits en quatre capítols. "Parlen de la pregària, del sagraments, fonamental de l'Eucaristia, però també de primeres comunions, sobre el Dijous Sant, alguns sobre la primera missa d'un sacerdot, o la vestició de les monges". També parlen de les darreres realitats

de la persona, la mort, el judici o el cel. "Hi ha un viatge al cel ben bonic, tota una ascensió progressiva ben potent".

Recollir el patrimoni intel·lectual, moral i religiós de Manyanet

Aquest vuitè volum se suma ja als set anteriors publicats i conformen una gran eina per conèixer i apropar la figura del sant català originari de Tremp. El primer volum tracta sobre els primers trenta anys d'ell, fins que és sacerdot i arriba a ser durant 12 anys secretari de bisbe. El segon volum correspon a la fundació masculina, el tercer a la fundació femenina, el quart i cinquè volum són les cartes, "mil cent cartes, totes il·lustrades", el sisè les obres fonamentals d'ell, el setè sobre la seva pedagogia, el vuitè sobre els seus sermons i prèdiques, i el novè, pendent de publicar-se, "serà l'administració, tota la gestió econòmica de paròquies, hospitals o convents que ell va dur a la pràctica en el seu temps".

Una bona manera de sintetitzar tot el pensament i acció del fundador català, un

home "que va incidir molt en la idea d'educar i instruir, propi de la nostra congregació, juntament amb les famílies".

Un nou volum de tota una col·lecció que pretén acostar la figura de Manyanet dins i fora de la congregació. "Tot i ser una congregació petita estem estesos per diferents continents. La resta de germans no poden tenir accés als arxius i aquesta és una bona manera d'apropar la seva figura". I no solament a l'Institut. Blanquet reconeix que el segle XIX "és ben ric en homes i dones que, malgrat la dificultat del segle, aporten una espiritualitat extraordinària a l'Església".

Manyanet va ser un d'ells, i és que el sant català de Tremp va ser pioner de la devoció a la Sagrada Família, fonamentalment amb els Instituts i sobretot amb la seva idea de dedicar un temple de la Sagrada Família, un fet sempre oblidat i que la congregació continua reivindicant avui dia.

El Col·legi Lestonnac de Barcelona recepta voluntariat

“Tenim com a referència l'acció solidària de Joana de Lestonnac, que al llarg de la seva vida va dedicar el seu temps als més pobres i a les nenes de l'escola”, explica Yolanda Otal. És professora de religió de l'ESO del Col·legi Lestonnac Barcelona i coordina les activitats Family Experience Lestonnac. Aquest dimecres han fet festa grossa a l'escola i l'han dedicat a sensibilitzar tota la comunitat educativa sobre el voluntariat.

El 21 de novembre el Col·legi Lestonnac celebra la presentació de Maria al temple: una festa característica de les escoles de la Companyia de Maria, instituïda per la fundadora de l'orde, Joana de Lestonnac. “Aquest dia el dediquem a sensibilitzar els nostres alumnes de l'ESO cap a la realitat de voluntariat que tenim a Barcelona”, explica Otal sobre la jornada de dimecres al col·legi del carrer Aragó.

Els nois i noies de primer d'ESO han visitat el rober, el banc d'aliments, el centre obert de joves i l'espai de joguines de la parròquia de Sant Joan Bosco de Navas. Els de segon, el Casal d'Infants del Raval. Els de tercer, la Fundació Arrels. I els de quart han rebut a la mateixa escola la Fundació Adecco per parlar de la discapacitat des d'una perspectiva social. A la tarda hi ha hagut un espai de reflexió, amb una celebració de la paraula a l'església de l'escola, per exposar també cap a les altres classes el treball fet al matí.

“Amb companyia som capaços de fer més coses”

La sala d'actes del Col·legi Lestonnac ha acollit al vespre la taula rodona ‘Veure i viure el voluntariat a l'escola’. Moderada pel periodista de Catalunya Ràdio Jordi Corbalán, dona continuïtat amb les famílies al treball realitzat al matí. La taula ha

comptat amb la participació de la monja dominica contemplativa i activista solidària sor Lucía Caram; el secretari de la Federació Catalana de Voluntariat Social i component de la Fundació APIP-ACAM Ramon Nicolau; la monja de Lestonnac Carmina Garcia Baquero, que és component de la FISC, implicada en entorns d'integració social, principalment en l'àmbit de la dona; i de Pepa Martínez, directora de la Federació d'ONGs de Catalunya i exalumna de l'escola.

La proposta s'emmarca en l'objectiu general de curs de la Companyia de Maria, que porta per lema 'Amb mi, amb tu, amb Companyia'. El treball abarca tota l'escola, des dels petits de P3 fins al Batxillerat i amb la implicació també del professorat. "Creiem que amb companyia som capaços de fer més coses, d'obrir-nos als altres i d'oferir el nostre temps per construir el món que ens envolta", conclou Otal.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: Departament de Justícia.
Generalitat de Catalunya

Paco Arango rep el primer Premi de Cinema Espiritual de Catalunya

El director i realitzador de cinema **Paco Arango** és el guanyador de la primera edició del Premi de Cinema Espiritual de Catalunya. El premi l'ha entregat la consellera de Justícia, **Ester Capella**, en un acte a la Basílica de la Sagrada Família. El guardó reconeix un cineasta que s'hagi significat per la seva implicació amb la societat a través de les seves pel·lícules i es tracta d'una de les novetats de la Mostra de Cinema espiritual que s'està celebrant aquests dies.

La consellera Capella ha destacat que el premi reconeix també tota la tasca social, especialment en l'àmbit infantil, que promou Paco Arango. Un fet que encaixa amb la voluntat de la Mostra de difondre "la contribució del cinema a la convivència i el diàleg en una societat que constantment s'està repensant".

Capella també ha posat l'accent en què en aquesta edició de la Mostra algunes projeccions retraten esdeveniments i conflictes dels quals cal fer "memòria històrica perquè no es torni a repetir" i que el cinema pot ser una "eina per construir un futur de pau".

En recollir **el premi**, Arango ha explicat que "amb el cinema intento deixar un món una mica millor". I l'ha agrait especialment perquè "aquest tipus de premis et permeten seguir lluitant". El director dels continguts de la mostra, **Peio Sánchez**, ha glossat la figura del premiat i seu compromís amb la societat: "El premi reconeix alhora al director de cinema i a un ciutadà que fa millor a la gent".

"Lo que de verdad importa"

Paco Arango va néixer a Mèxic, però de ben petit va venir a Espanya amb la seva famí-

lia. Format als Estats Units, la seva filmografia compta amb títols com *Maktub*, que va aconseguir tres nominacions als Goya, i *Lo que de verdad importa*. A més, ha fet sèries de televisió d'èxit com *¡Ala...dina!*

El 2005 va crear la Fundació Aladina, que té com a finalitat millorar la vida de nens i adolescents amb càncer i avui atén més de 1.500 infants. Va destinar la recaptació de la pel·lícula *Maktub* a finançar el Centre Matkub per a transplantaments de medulla òssia, instal·lat a l'Hospital Niño Jesús de Madrid. Des del 2008 també forma part de la junta directiva de la Serious Fun Children's Network, una entitat fundada per Paul Newman que facilita l'oci i l'esbarjo de nens amb malalties greus. Arango ha destinat a aquest projecte tots els beneficis de la pel·lícula *Lo que de verdad importa*.

El guardó del Premi de Cinema Espiritual de Catalunya és una escultura que reproduïx l'estrella de Betlem de la façana del Naixement de la Sagrada Família, ideada per **Antoni Gaudí**. Alhora, l'estrella és un símbol ple de sentit per a moltes religions i cultures diferents.

Esteve Camps, president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, ha donat la benvinguda a l'acte reiterant el suport de la Basílica a la Mostra. Aquest ha estat el primer acte que es realitza al claustre de la Mercè, una nova sala ubicada al costat de la façana de la Passió.

A l'acte hi ha assistit també el secretari del Govern, **Victor Cullell**; el director general d'Afers Religiosos, **Marcel·lí Joan**; i s'ha excusat la presència del cardenal **Joan Josep Omella** que assisteix a la reunió de la Conferència Episcopal a Madrid.

Fins el 30 de novembre

La XV Mostra de Cinema Espiritual es va iniciar el dia 15 de novembre i finalitza el 30 de novembre, amb un cartell de dinou pel·lícules i dos curtsmetratges. En total, es faran setanta-dues projeccions en una quarantena de sales repartides en setze ciutats d'arreu de Catalunya.

La Mostra també arriba, per segon any consecutiu, a totes les presons catalanes, on si ha projectat *Déu meu, però què t'hem fet?*, una pel·lícula triada especialment

per al col·lectiu d'interns i que es presenta com una ocasió per treballar els valors i orientar-los a la reflexió. Abans de totes les projeccions es fa una presentació de la pel·lícula i, en acabar, un debat amb la participació dels interns. En l'acte de lliurament del premi, Ester Capella, de qui depèn també política penitenciària, ha remarcat la importància d'aquestes sessions perquè "també a les presons cal garantir l'accés al lleure i a la cultura"

Des del 2014, la Direcció General d'Afers Religiosos s'encarrega de l'organització de la Mostra de Cinema Espiritual, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona, la Filmoteca de Catalunya, l'Obra Social La Caixa, Àgape i els Cinemes Verdi, i amb la participació d'una quarantena d'entitats, amb l'objectiu d'obrir, a través del cinema, una finestra a la realitat religiosa del nostre país i afavorir el diàleg interreligiós i la cohesió social. La Direcció General d'Afers Religiosos depèn del Departament de Justícia.

Us heu perdut el Canòlich Músic?

Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra) es va omplir el cap de setmana de joves per compartir la sisena edició del festival Canòlich Music. A la missa es van trobar diverses generacions i prop d'un miler de persones en l'envelat preparat per l'esdeveniment. L'arquebisbe Joan-Enric Vives va animar els joves en el seguiment de la fe. El delegat de Joventut del Bisbat d'Urgell, Lluís Plana, va valorar en positiu la implicació dels joves, voluntaris i artistes i grups. I el delegat d'Ensenyament i rector de Sant Julià de Lòria, Pepe Chisvert, va refermar que el festival "és un espai de trobada i que a Andorra, en la seva vocació de cruïlla de camins, això té un gran valor".

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Concert a favor de l'Hospital de campanya de Santa Anna

Marina Rossell, Àngel Llàcer, David Carabén, Manu Guix i In crescendo són els protagonistes del concert 'Cantem amb els sense sostre' que organitza el projecte Hospital de Campanya de la parròquia de Santa Anna de Barcelona. Tindrà lloc el proper dissabte 1 de desembre i serà la primera activitat d'una jornada de portes obertes a favor de l'acollida de persones en situació de pobresa. La periodista Ariadna Oltra presentarà els artistes que intervenen en aquest acte solidari, i que és una iniciativa de la monja teresiana Viqui Molins. Durant la jornada s'inaugurarà també l'exposició 'I tu, ens veus?'.

REDACCIÓ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els esplais ignasians publiquen una guia per treballar el transcendent

Jesuïtes-Educació en el Lleure (JELL) presenta el quadern "Els binomis del JELL", sobre la metodologia que guia l'acció dels centres d'esplai ignasians. Fruit de la voluntat d'enfortir el seu treball conjunt i compartir els trets i estils dels espais ignasians, l'any 2013 va néixer el JELL i a partir d'aquest moment es va iniciar un treball sobre l'essència d'aquests centres d'esplai. El quadern que ara es presenta ha estat redactat per l'equip de responsables dels centres d'esplai i associacions de lleure educatiu dels jesuïtes de Catalunya dels cursos 2016-17 i 2017-18, amb el suport tècnic de Jose Francisco Aranguren.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Tercera edició de Setmana de la Bíblia

Del 26 de novembre al 2 de desembre se celebra la III Setmana de la Bíblia, que culmina amb el Diumenge de la Paraula, diumenge primer d'Advent. Compta amb el suport de la Conferència Episcopal Tarraconense i està promoguda per l'Abadia de Montserrat, l'Associació Bíblica de Catalunya, el Centre de Pastoral Litúrgica, l'Editorial Claret i Ràdio Estel-Catalunya Cristiana. Amb el lema 'La Paraula és molt a prop teu' la majoria de les diòcesis catalanes organitzen activitats sorgides des de les parròquies i escoles, de manera que es formi una xarxa que capilaritzi la Paraula i faci que s'estengui i es difongui.

SETMANA DE LA BÍBLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Beneficis fiscals als donants del mil·lenari del Monestir de Montserrat

Aquesta dissabte 17 de novembre s'ha signat el conveni que posa en marxa el procediment que atorga beneficis fiscals als possibles donants al projecte del mil·lenari del Monestir de Montserrat, com a conseqüència d'haver estat reconegut com a "esdeveniment excepcional d'interès públic". Els beneficis fiscals contribueixen a potenciar tant l'aportació de fons per a la realització d'activitats del projecte Milliarium Montserrat 1025-2025 com a la divulgació de la celebració a través de les campanyes de publicitat en les quals s'incorpori el logotip de l'esdeveniment.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les tres entitats escoltes de Catalunya descarten la fusió

Aquest diumenge s'han celebrat simultàniament les Assemblees Generals Ordinàries de les tres entitats escoltes de Catalunya: Acció Escolta de Catalunya, Escoltes Catalans i Minyons Escoltes i Guies de Catalunya. Celebrades als municipis de Canyelles, Cerdanyola del Vallès i Olesa de Montserrat, respectivament, les tres convocatòries han comptat amb la participació d'un total de més de 2.100 joves de fins a 163 agrupaments escoltes d'arreu del territori. A la demanda de crear una associació única d'escoltisme català, els i les caps escoltes s'han decantat per conservar la forma orgànica de les seves entitats.

FCEG | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Església deixarà pagar amb targeta

Dc, 21/11/2018 | El País

Luis Argüello, elegit portaveu i secretari general de la Conferència Episcopal

Dc, 21/11/2018 | El País

Fonollosa signa amb el Bisbat de Vic el conveni de cessió de l'Església de les Torres de Fals

Dj, 22/11/2018 | Regió 7

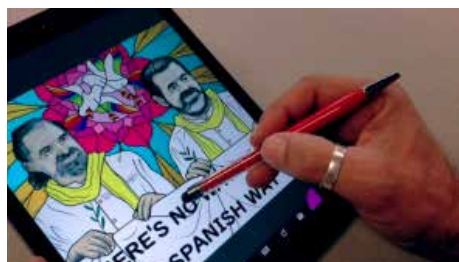
Càritas lluita amb cors de xocolata contra la pobresa

Dj, 22/11/2018 | Regió 7

Darreres obres a la Seu de Manresa corresponents al conveni d'aquest any 2018

Ds, 17/11/2018 | Regió 7

Un vitraller busca finançament per crear i difondre vitralls dedicats als presos polítics

Dl, 19/11/2018 | Nació Digital

Climent Forner s'acomiada del Full Diocesà de Solsona

Ds, 17/11/2018 | Nació Solsona

L'alcalde de Solsona demana obertura de mires a la parròquia pel que fa als escoltes

Dl, 19/11/2018 | Regió 7

Dilluns 26 de novembre

- **Celebració ecumènica de la Paraula.** 21 h. Rectoria de Sant Pere. Gavà.

Dimarts 27 de novembre

- **Els pentecostals a Barcelona,** amb Ramon Macià. 13:30 h. Facultat C. Polítiques i Sociologia - UAB. Cerdanyola V.
- **Pregària, Música i Silenci.** 19 a 20 h. Caputxins de Sarrià. Barcelona.
- **Aproximacions pràctiques inspirades en el pensament de Raimon Panikkar,** amb Aleix Bonfill Garcia, Inês Castel-Branco i Pere Monràs Vinyes. 19 h. Cotxeres del Palau Robert. Barcelona.
- **Transhumanisme i ètica,** amb Jordi Pigem i Francesc Torralba. 19 h. Organitza Obra Social "La Caixa". CosmoCaixa. Barcelona.
- **Meditació guiada per Beatrice Dhcuna.** 19 h. Centre Francesc Palau. Barcelona.
- **De la Creu a la Glòria.** 19:30 h. Basílica de la Sagrada Família.

- **Raimon Pannikar, filòsof i teòleg,** amb Ignasi Moreta. 19:30 h. Organitza Cristianisme Segle XXI. Fundació Iluro. Mataró.
- **Pregària bíblica.** 20 h. Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida.
- **Audició comentada d'El Messies de Händel,** per Oriol Pérez Treviño. 20 h. Locals parroquials de Santa Maria d'Igualada.
- **Meditació bíblica sobre la façana de la Passió de la Sagrada Família.** 20 h. Organitza Associació Bíblica Catalana. Sagrada Família.

Dimecres 28 de novembre

- **50 anys de la Residència Sant Josep.** 11 h. Capella de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. Barcelona.
- **Dharma: l'Espiritualitat hindú,** amb Jordi Esteban. 18:30 h. Biblioteca Barri Vell de la UdG. Girona.

Dijous 29 de novembre

- **Ritus funeraris i gestió de cementiris.** 9 a 14 h. Organitza Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. Escola d'Administració Pública de Catalunya. Barcelona.
- **Lideratge en la tradició benedictina,** per Josep M. Soler. 13 h. Organitza Sala de Graus de la Facultat de Ciències Jurídiques de la Universitat Rovira i Virgili. Tarragona.
- **Raimon Panikkar, un esperit contemplatiu,** amb Xavier Serra Narciso. 18 h. Biblioteca Pública Carles Rahola. Girona.
- **Presentació de 'Contra la ceguesa incòmoda',** de Maria Dolors Oller. 18:30 h. Organitza Justícia i Pau. Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Reflexions sobre la Bíblia,** per Joan Ferrer. 19 h. Museu Bíblic Tarraconense. Tarragona.
- **Transhumanisme. Humanitat en les tecnologies exponencials,** per Albert

Cortina. 19 a 21 h. Organitza SingularityU Barcelona. Movistar Centre - Plaça Catalunya. Barcelona.

- **Construir un Zen completament occidental** amb Alberto Silva. 19 h. Alibri Llibreria. Barcelona.

Divendres 30 de novembre

- **Salvador Juanpere. Imatge i semblança.** Museu de Montserrat.
- **Visita guiada a l'exposició 'Panikkar: Viure l'aventura intercultural'.** 12 h. Espai Avinyó - Llengua i Cultura. Barcelona.
- **Pregària Profunda-Aprofundiment,** amb Xavier Melloni sj i equip. De divendres 13:15 h fins diumenge 13:15 h. Cova de Sant Ignasi. Manresa
- **Concurs "La Paraula S'agrada" amb Màrius Serra.** 19 h. Organitza Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. Facultat de Comunicació

i Relacions Internacionals
Blanquerna. Barcelona.

- **Pregària de Taizé.** 20 a 21 h. Església de Pompeia. Barcelona.
- **L'Escolania de Montserrat.** 20:30 h. Centre Cultural Terrassa.

Dissabte 1 de novembre

- **I Simposi Educació Catòlica.** 9 a 20 h. Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Recés d'Advent.** 10 a 19 h. Monestir de Poblet.
- **El bon amor i el bon humor.** Retir bíblic d'Advent. 10 a 14 h. Parròquia de la Mare de Déu

de la Medalla Miraculosa.
Barcelona.

- **Cantem amb els sense sostre** amb Marina Rossell, Manu Guix, Àngel Llàcer, David Carabé i In Crescendo. 12 h. Hospital de Campanya. Parròquia de Santa Anna. Barcelona.
- **Economia que ens mata,** amb Arcadi Oliveres. 16:30 h. Locals de la Parròquia de Sant Antoni de Pàdua. Sabadell.
- **Concert d'Aniversaris a la Societat Bach.** 18 h. Organitza Societat Bach. Teatre de l'Església Parroquial de Sant Miquel dels Sants. Barcelona.
- **Vetlla d'Advent.** 19 h. Monestir

de Sant Pere de les Puel·les.
Barcelona.

- **Judit i el Càntic dels Càntics.** 19 h. Club Social Fordis. Cornellà de Llobregat.
- **Testimonis del grup bíblic parroquial.** 19 h. Parròquia de Santa Eulàlia. Pallejà.

Diumenge 2 de desembre

- **La Setmana de la Bíblia.** De 9:15 a 18 h. Monestir de Montserrat.
- **El monestir de Pedralbes.** Història i art. 11:30 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.

■ **Testimoni del grup bíblic parroquial.** 12 h. Parròquia Mare de Déu de Montserrat. Sant Boi de Llobregat.

- **CatAlínKa: música eslava i ortodoxa.** 18 h. Organitza Revista Ciutat Nova. Parròquia Patriarca Abraham. Barcelona.
- **Entronització de la Bíblia, amb el bisbe Agustí Cortès.** 19 h. Catedral de Sant Feliu de Llobregat.
- **Estrena del 'Dixit Dominus',** d'Albert Guinovart, i altres peces. 20 h. Organitza Cor Francesc Valls. Catedral de Barcelona.

JP Justícia i Pau
TICAIP @JusticialPau

La div. religiosa és un gran actiu per la societat catalana. Avui ens unim a una desena d'entitats religioses per mostrar la seva aportació a la pau i convivència. [#PauDiversitat](#)

9:38 a. m. · 17 nov. 18

Sor Lucía Caram
@sorluciacaram

Taula rodona sobre el voluntariat a Lestonac de [#Barcelona](#). Un plaer compartir la passió pel compromís i les persones [ift.tt/2Bq3ohG](#)

11:17 p. m. · 21 nov. 18

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

La celebració del Tricentenari ja ha començat! Us deixem un tastet de les primeres imatges que ens arriben de les escoles de La Salle a Catalunya! [#SomLaSalle](#) [#300LaSalle](#) [#LaSalle](#)

La Salle Arlep i 3 més

12:16 p. m. · 21 nov. 18

afers religiosos
@afersreligiosos

El guardó del Premi de [@cinemaspirtcat](#) reproduceix l'Estel de Betlem que es troba a la Façana del Naixement de la Basílica de la [@sagradafamilia](#)

8:22 p. m. · 22 nov. 18

Museu de Montserrat
@MuseuMontserrat

Seguint el costum d'altres anys, empeltant amb una tradició més que mil·lenària, l'Institut Art i Espiritualitat [#SeanScully](#) de [#SantaCecilia](#) de [#Montserrat](#) avui, festa de la santa, hem celebrat la missa. També hem inaugurat una pica baptismal romànica del segle XI-XII

12:43 p. m. · 22 nov. 18

Papa Francesc
@PapaFrancesc

[.@Pontifex](#): "No es pot estimar només quan "convé"; l'amor es manifesta precisament més enllà de la pròpia conveniència, quan es dóna tot sense reserves"

8:46 p. m. · 19 nov. 18

Jesuïtes Catalunya
@jesuitescat

"La inculturació ha estat, sens dubte, el fenomen que s'ha fet denominador comú en els missioners jesuïtes. Allà on fos, observaven, vivien, es deixaven impregnar per allò local i es feien solidaris amb tots".

10:45 a. m. · 20 nov. 18

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Gran jornada avui a Girona .Congrés Nacional d'Educació Ambiental .Molt contents de ser-hi. Demà més![#educacioAmbiental](#) [#sostenibilidad](#)

7:55 p. m. · 16 nov. 18

Resum en paper de la setmana. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de l'Associació Cercle d'Estudis Conciliars

Director: Jordi Llisterra i Boix.

Junta directiva: Eduard Ibañez, Carles Armengol, Manel Manonelles.

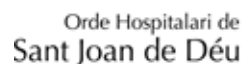
Redacció: Joan B. Galí, Laura Mor Iriarte i Glòria Barrete Vélez.

Consell de Redacció: Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer dels Lledó 11, 08002 de Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

